כל הזבחים פרק ראשון זבחים ב.

כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן. שנאמר עולה לשם שלמים: **כשרים.** לזרוק דמן ולהקטיר אימוריהם ולאכול את הנאכלין אע"פ שמלאכתן לשומרן לשם כליליף בגמ' [ד.]: **אלא שלא עלו וכו'.** ולריך להבינה אחר לחזוכחו או לנדרו וישחטנו לשמו: **חוץ מן הפסח והחטאת.** שהן פסולין לגמרי וליף לה בגמ' [ז.]: **הפסח בזמנו.** [פסול] [ב] שלא לשמו כל זמן שחיטתו דהיינו מחלות היום של ערב פסח עד הערב אבל קודם לכן ואחר מכאן קיימא לן (לקמן דף ז.): דפסח בשאר ימות השנה [שלמים] הוא וכל דינו כשלמים ואמרינן לעיל דשאר זבחים כשרין שלא לשמן וכגמ' [ח.]: ליף לה מקראי: **אף הפסח.** כדמפרש טעמא ואזיל: **הנשחטין לשם פסח.** כל שאר זבחים שנזבחו כי"ל בניסן לשם פסח או שנזבחו לשם חטאת בכל זמן פסולין כי אינה לאיזהו פסולין לשם אחרים. וגבגמרא [יא.] ליף טעמא דאחרים לשם פסח בגזירה[יב]: **שמעון אחי עזריה.** על שם שעזריה עסק בפרקמטיא וסיפק צורכי שמעון אחיו בשעה שהיה עוסק בתורה והמנו בניהם שיהא חלק לעזריה בשכר תלמודו של שמעון כדאמרי' בסוטה (דף מא.) אם יתן אדם את כל הון ביתו וגו' [ג] [שה"ש ח] לא כשמעון אחי עזריה לפיכך נקרא על שמו שלמד על ידו: **שחון.** לשאר זבחים [ד] לשם גבוה מהן כשרין כדמפרש ואזיל. ובגמרא (לקמן דף יא.): ליף לה ומפרש להאי כשרין אי כשרין [ועלו] קאמר ובתרתי [ה] פליגי אי כשרין ולא עלו קאמר ובגבוה ובנמוך הוא דפליגי: **לשם נמוך מהן פסולין.** לגמרי: כגון ומעשר בהמה נמוכין משלמים כדאמרינן בפ' כל התדיר (לקמן דף פט.) מפני שהשלמים טעונין מתן אדרבע סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק: **גמ'** למה לי למיתני אלא. להאריך בלשונו ליתני ולא עלו בלעולים כו' לשון קלרה כדקיימא לן (בפסחים דף ג.) לעולם יאמר אדם לתלמידו דרך קלרה: **הא קמ"ל.** שאין בהם שום ירידה אלא אותה גבהו [ו]: **אבל בקדושייהו קיימי ואסור לשנויי בהו.** תו שינויא אחרינא לעבוד [ז] אחת משאר עבודות לכתחילה שלא לשמה מיהו אם עבר ושיבא כשר: **משום דשני בה.** חדא אימנא ליעבי בה כל הני ואיזיל נדר

כל הזבחים שנזבחו בו'. עבודה קמייתא נקט והוא הדין קבלה והולכה חריקה כדקתני סיפא (לקמן ד' יג.) ושינוי קודש שייך בהנך מרבע עבודות כגון עולה לשם שלמים כתיב שינוי בעלים לא שייך אלא מזריקה כגון שוחט או מקבל או מוליך קרבן לחוכן ע"מ לזרוק דמו לשם שמעון כדמוכח לקמן בפריקין (דף י.) ולריך לדקדק מנא ליה להש"ס שינוי בעלים דקבעי לקמן בפריקין (דף ד.) מנא לן דבעינן זביחה לשמה כו' והדר קאמר משכחנא שינוי קודש שינוי בעלים מנא לן משמע דלמתניתין קאי וכולה מתניתין לא מיסתמא כלל שינוי בעלים לליסנא [ח] דלשמן משמע לאפוקי שינוי קודש וכולה [ט] מתניתין לא נקיט אלא שינוי קודש דקתני נמי בסיפא (שם דף יג.) כילד לשמן ושלא לשמן לשם פסח לשם שלמים ונראה דמקמן אמתניתין דלקמן פרק בתא שמלי (דף מו.): דתנן לשם שם דברים הזכח מזבח לשם זבח לשם זובח וכן פירש בקונטרס בגמ' וא"ת אי אהכהיא קאי א"כ הוה ליה לפרושי נמי מנא לן לשם הש"ס לאיסיס [לשם ריח] לשם מיתוח וי"ל דלא אתי לפרושי אלא דהכי דבשירין דלא הוי עלו לשם מוזבח [י] אבל הגך בשירין ומרלין ועלו לשם מוזבח כמו שאפרש ועוד י"ל דשלא לשמן דמתניתין משמע בין שינוי קודש בין שינוי בעלים כמו בריש'תא דרבי שמעון קמלה שלא לשמה דמוקי ריש פ"ק דמנחות (דף ב.): בשינוי בעלים ולהכי נמי [לא פריך] [יא] בפריקין דהכן מרבעה דברים מנא לן דלא מיירי בהן במתני' ומיהו רבה דוזקא מוקי לה בשינוי בעלים אבל רבא ורב אחי אמר לא מוקמי לה הכי אתם ואם תאמר והא בפרק בית שמאי (לקמן דף מו.): דרש להו מדכתיב עולה לשם ריח ניחוח לה' עולה לשם עולה והיינו שינוי קודש ובפריקין בגמ' (לקמן דף ד.) דרש שינוי קודש מקרא אחרינא ויש לומר דקרא דהתם בהקטרת אימורים והכא בעבודת הדם ואע"ג דקמני לשם ו' דברים הזבח מזבח הוא הדין הזבח נקטר להא קרא דמייתי התם בהקטרה מיירי ומ"מ שפיר דרש מקרא דהתם זביחה לשם ו' דברים מדאיתקש מיירים ומיהא דאיכא בהקטרה ומיהו הא לא מצינן למילף מהיקשא דנימא ולא עלו לשם חובה ואינה מרלה בכל (מקום) הנך ו' דברים דהכוא קרא כתיב בהקטרת אימורים [יב] והוא עצמו שלא הוקטרו אימורים [יג] כשר ולקמן (דף מו.): דמייתי קרא לשם זבח דהייני שינוי קודש לא מייתי נמי קרא לשם זובח דהייני שינוי בעלים משום דהכתיב [יד] ו' דברים לא שייך לפרש בשעת הקטרה דבשעת הקטרה לא משכחת לשם זובח דשינוי בעלים ליתיה אלא בשוחט ע"מ לזרוק או מקבל ומוליך ע"מ לזרוק כדמוכח בפריקין (לקמן דף י.) ובשעת הקטרה כבר נזרק הדם ואם כן מהיכא מיתי הקטרה לשם זובח דהכוא קרא לעולה אשה ריח ניחוח לא כתיב ומעבודת דם לא אתי דעבודת דם גופיה ליתיה אלא בע"מ לזרוק בפריקין והשתא אמאי לא עלו לשם מתנה אי נמי הא דקאמר זביחה לשם שם דברים לא שחיטה בשעת הקטרה לשם ו' דברים אלא בזמן שחיטה אי נמי הא דקאמר דאשמעינן דבשעת הקטרה לא משכחת לשם זובח ומיהו אנא לא אמינא דבשעת הקטרה דבשעת הקטרה לא משכחת לשם זובח דשינוי בעלים ליתיה אלא בשוחט ע"מ לזרוק או מקבל ומוליך ע"מ לזרוק כדמוכח בפריקין (לקמן דף י.) ובשעת הקטרה כבר נזרק הדם ואם כן מהיכא מיתי הקטרה לשם זובח דהכוא קרא לעולה אשה ריח ניחוח לא כתיב ומעבודת דם לא אתי דעבודת דם גופיה ליתיה אלא בע"מ לזרוק בפריקין והקטרה לשם מתנה אי נמי הא דקאמר זביחה לשם שם דברים לא שחיטה בשעת הקטרה לשם ו' דברים אלא בזמן שחיטה אי נמי הא דקאמר דאשמעינן דבשעת הקטרה לא משכחת לשם זובח דשינוי בעלים ליתיה אלא בע"מ לזרוק בפריקין ולא עלו לא קאמר אלא בשאם תמצא [טו] לומר דבשעת הקטרה לא משכחת לשם זובח דשינוי בעלים ליתיה אלא בע"מ לזרוק בפריקין ולא עלו לא קאמר אלא בשאם תמצא